

รธน. มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
มาตรา ๓๓ มาตรา ๗๐ มาตรา ๒๔๑ มาตรา ๒๔๓ และมาตรา ๒๖๔

ป.วิ.อ. มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๒๐

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖ กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ และ
เจ้าพนักงานไว้อย่างกว้าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ส่วนมาตรา ๑๒๐ เป็นบทบัญญัติ
คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเฉพาะบุคคลที่ถูกพนักงานอัยการฟ้องคดีต่อศาลโดยต้องมีการสอบสวนคดีก่อน
และต้องเป็นการสอบสวนที่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งไม่มีข้อความใดที่เป็นการละเมิด สิทธิหรือ
จะกระทบกระเทือนต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ หรือเปิดช่องให้พนักงานอัยการเลือกปฏิบัติ
โดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ต้องหาหรือจำเลย แต่เป็นการใช้ดุลพินิจพิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป และไม่มีข้อความใด
ที่ให้ดุลพินิจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๒๐ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๗๐ มาตรา ๒๔๑ และ
มาตรา ๒๔๓

สำหรับข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และคำสั่ง
กรมตำรวจ มิได้ออกโดยองค์กรที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ จึงไม่เป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมาย
ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

ย่อโดย นางสาวณัชชภาพิมพ์ ภัทรานุรักษ์กุล
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ